

Predmet: Čuška/Qyshk (Toplica Miladinović i dr.)

Broj predmeta: K.po2 48/2019

Glavni pretres: 23.02.2011.

Izveštaj: Nataša Kandić, Mustafa Radoniqi i Slavica Jovanović, punomoćnici oštećenih

Ispitivanje svedoka Radosava Cerovića

Do juna 1999. godine živeo je u predgrađu Peći/Pejë. Ne poznaje nikog od optuženih, kao ni Nebojšu Minića-*Mrtvog*. O događajima obuhvaćenim optužnicom, aktivnostima policije i vojske za vreme rata, ne zna ništa. Negira da je 22.09.2005. odlazio u prostorije Tužilaštva za ratne zločine, a okolnost da je njegova poseta zabeležena u službenoj evidenciji Tužilaštva brojem njegove lične karte, objašnjava da je neko bez njegovog znanja i odobrenja koristio njegovu ličnu kartu, predstavljao se kao on i u njegovo ime potpisao izjavu datu Tužilaštvu za ratne zločine.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanja punomoćnice oštećenih Nataše Kandić, svedok negira da je dolazio u prostorije Fonda za humanitarno pravo i razgovarao sa njom.

Ispitivanje svedokinje Radoslave Minić

Do juna 1999. godine živela je u Peći/Pejë, u kolektivnom centru u Studentskom domu. Nebojšu Minića-*Mrtvog* poznaje od avgusta 1998. godine. Od marta 1999. godine živela je s njim u vanbračnoj zajednici, a tokom 2000. godine venčali su se u Beogradu. On je neko vreme bio pripadnik jedinice *Munje*, koja je dolovala u sastavu PJP MUP-a Srbije, a kasnije je prešao u sastav rezervne jedinice vojske *Jedinica 177*. Tokom bombardovanja, nosio je maskirnu vojnu uniformu. Sa njim su u jedinici bili Zoran Rašković, Siniša Mašić, izvesni Ljubiša sa nadimkom *Petronije* i optuženi Srećko Popović i Boban Bogićević. Minić je tada vozio maskirni vojni džip bez krova. Tokom rata, ni ona ni Minić nisu posedovali luksuzna auta. Nisu joj poznate aktivnosti Nebojše Minića, koje je obavljao dok je bio na poslu.

Kao svog pretpostavljenog, Minić je pominjao optuženog Toplicu Miladinovića, koga je nazivao *Toplica* ili *Top*. Optuženi Boban Bogićević joj nikada nije predao auto ili ključeve od auta. Meštani albanske nacionalnosti su početkom bombardovanja otišli iz grada.

Svedokinji su predočene fotografije oduzete prilikom pretresa njenog stana, na kojima je ona, između ostalih, prepoznala Nebojšu Minića, Sinišu Mišića i osobu koju zna po nadimku *Šumadinac*.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Njeni roditelji su živeli u selu Belo Polje/Bellopojë, gde je i ona živela neko vreme nakon preseljenja iz Sarajeva u Peć/Pejë. Porodica njenog rođaka Radovana Cerovića tokom rata nije živela u Belom Polju/Bellopojë, već u Peći/Pejë. U tom periodu se nisu posećivali.

Ispitivanje svedoka Duška Antića

Tokom rata na Kosovu obavljao je dužnost komandanta Vojnog odseka Peć/Pejë, na koju je postavljen 13.01.1999. godine. Za to vreme, bio je pretpočinjjen komandi VO Priština/Prishtinë.

Vojni odsek je tada imao četiri vojno-teritorijalna odreda (VTO) i to za područja Peći/Pejë, Đakovica/Gjakovë, Istok/Istog i Klinu/Klinë. VTO Đakovica/Gjakova pretpočinjen je 549. motorizovanoj brigadi, VTO Peć/Pejë 125. brigadi a VTO Istok/Istog i Klina/Kline bili su pretpočinjeni 7. pešadijskoj brigadi. Komanda Vojnog odseka svakodnevno je menjala svoje sedišta, zbog opasnosti od bombardovanja. Nije imao nadležnosti naređivanja, već je njegova dužnost bila popuna sastava jedinice, pozadinsko obezbeđenje hrane, odeće, obuće, isplate dnevnica i ostalih potreba pripadnika vojske. Pobrinuo se da se zbrinu domaće životinje, koje su nakon odlaska Albanaca ostale napuštene. Optuženi Toplica Miladinović bio je pretpočinjen komandi 125. brigade, čiji je komandant bio general Živanović, a komandant garnizona bio je Miličko Janković. Dobrovoljci koji su se prijavljivali, slati su u vojne jedinice gde su potpadali pod komandu brigade.

Pitanja zamenika tužioca

Tokom rata nije vodio ratni dnevnik. Na predočavanje dokumenta dobijenog od Vojne službe bezbednosti pod nazivom *Ratni dnevnik 177. VTO*, izjavljuje da mu je taj dokument nepoznat i da potpis na istom nije njegov. Optuženi Toplica Miladinović je redovno prisustvovao sastancima u Vojnom odseku i na njima se raspravljalo o uobičajenim stvarima – nabavci hrane, isplati dnevnica i slično, a nikada nije rekao da nije dobio obrazac ratnog dnevnika. Optuženi Miladinović je komandovao 177. VTO Peć/Pejë, ali nije bio podređen svedoku, već komandantu 125. brigade generalu Živanoviću, kome je podnosio raporte i izveštaje. Vojska je napustila kasarnu odmah po početku bombardovanja, a kasarna je bombardovana 5-6 dana nakon početka rata. Nije mu poznato da su zaposleni u društvenim preduzećima imali radnu obavezu tokom rata. Motorna vozila za potrebe vojske u VO Peć/Pejë obezbeđivao je potpukovnik Pejčić, koji je i izdavao oznake - nalepnice Vojske Jugoslavije za označavanje takvih vozila. U 125. brigadi, od dobrovoljačkih jedinica angažovana je samo grupa iz Čačka. Albansko stanovništvo je nakon početka bombardovanja napustilo grad, a skoro sve albanske kuće su bile spaljene. Ne zna da su pripadnici vojske počinili ratne zločine u selima Zahać/Zahaq, Plavljane/Pavlan, Ljubenić/Lubeniq i Pašino Selo/Katundi i Ri.

Pitanja predsednice veća

Tačno je da je optuženog Toplicu Miladinovića usmenom naredbom rasporedio na poziciju komandanta 177. VTO, ali je tada samo preneo naredbu dobijenu od pukovnika Pešića iz komande u Prištini/Prishtinë. Optuženi Miladinović je tokom rata imao faktičku komandu nad pripadnicima vojske u Peći/Pejë.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnika oštećenih Mustafe Radoniqi, svedok je izjavio da ne zna gde se nalazi selo Čuška/Qyshk. Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić, kaže da je prisustvovao sastancima održanim u Okružnom štabu, na kojima se raspravljalo o sprečavanju masovnih pljački u gradu. Nije vodio ratni dnevnik, jer vojna jedinica ranga brigade nema obavezu da to čini. Nije mu poznat dokument koji je tokom suđenja Slobodanu Miloševiću pred Haškim tribunalom pominjan kao *Ratni dnevnik*.